

Olen sinun puolellasi

Toisen ihmisen huomaaminen ja hänen puolelleen asettuminen ovat helsinkiläisen Asteri Saarikkomäen, 62, elämässä voimallisesti läpi elettyjä.

Suomen Diakoniaopiston asiakkuusjohtajana toimiva Asteri aloitti työuransa sosiaalityöntekijänä. Erään asiakkaan, joka oli elänyt elämänsä alkua lastenkodissa, liikuttava kokemus on monin tavoin vakuuttanut häntä vuosien ajan.

Lapsi oli katsonut iltaisin, miten lastenkodin hoitaja järjesti pienten kengät laittaen myös hänen kenkensä riviin.

- Isompana hän tulkitse tapahtuman merkitystä itselleen siten, että hoitaja välitti minusta, hän oli minun puolellani.

Asiakkaan kokemus on herättänyt Asterissa vastakaikua. Koti on hänen mielestään turvapaikka, missä sinua katsotaan hyväksyvästi ja saat olla se, joka olet.

Koti voi olla missä tahansa, eikä kodin aikuisten tarvitse olla biologiset isä ja äiti.

Elämäntapahtumien ketjuttaminen rakensi ymmärrystä.

- Jos on menettänyt kodin, sen voi saada takaisin, koska vielä saattaa tulla ihmisiä, jotka hyväksyvät sinut. Loppujen lopuksi ihmistä voi elämässään kannatella yksi teelusikallinen rakkautta, Asteri kiteyttää.

LÄHTÖKOHDAT ELÄMÄÄN

Asteri syntyi 1956 Nurmossa Ristilän talon kuopukseksi. Perheeseen kuuluivat myös veli Tapani ja isän ensimmäisestä avioliitosta lapset Mirja ja Antti.

- Olin vuoden ja 10 päivän ikäinen, kun isäni kuoli 41-vuotiaana. Olimme pari päivää aikaisemmin muuttaneet isän rakentamaan kotitaloon. Muutaman kuukauden kuluttua 29-vuotiaana leskeksi jäänyt äitini sairastui tuberkuloosiin ja joutui Härmän parantolaan.

Lapset sijoitettiin lähes kahdeksi vuodeksi kolmeen eri paikkaan ja isovanhemmat ottivat Asterin ja Tapanin luokseen. Äidin toivuttua hän avioitui uudelleen, ja perheeseen syntyi vielä kaksi lasta, Maija ja Pasi.

Asteri on tarkastellut elämäänsä monelta kantilta, etsinyt vastauksia ja odottanut niitä. Silloinkin kun hän puhuu itsestään, hän sanoittaa vuorovaikutuksessa elämistä. Toiset ja muut ovat tasavertaisina hänen rinnallaan.

Silta isään löytyi Antti-isoveljen kautta. Geneettisten juurien tunnis-

tamisesta ja samankaltaisuudesta muodostui tärkeä identiteetin rakentaja. Tässä suvussa hän tunsi olevansa kotonaan.

- Antin kanssa pohdimme usein lähtökohtiamme elämään. Hän tapasi sanoa, että kyllä Aukustin (isämme) lapset pärjäävät.

Vanhemmilta perityn elämäntavan mukaan aina kannattaa hakea apua, tuleen ei nimittäin kannata jäädä makaamaan.

- Vaikka tilanne näyttäisi täysin mahdottomalta, löytyy aina joku, joka hyväksyy sinut ja tarjoaa tukeaan. Kunpa tätä uskoa ja toivoa voisi jakaa ympärilleen enemmän.

KOKONAINEN ELÄMÄ KETJUNA

Asteri avioitui vuonna 1977 ja avioliitto päättyi eroon 1994. Liitosta syntyi kaksi lasta, Elsa ja Aleks. Uuden liiton hän solmi 1997 Antti Weckrothin kanssa, joka toi mukanaan kaksi ala-asteikäistä lastaan, Miljan ja Otson.

Kun Asteri kertoi avioerostaan satojen kilometrien päässä asuvalle äidilleen puhelimesta, pitkä hiljaisuus loppui äidin kysymykseen: ”Kuinka voin sua auttaa?”

- Ratkaisuni ei ollut hänelle mieluisin, mutta hän pysyi rinnalleni. Äiti piti myös kaikkien uusperheemme lasten valokuvat piirongin päällä näkyvillä elämänsä loppuun asti.

Helsinkiläisen Asteri Saarikkomäen elämään ovat vaikuttaneet menetykset ja vakavat asiat. Hän kokee elämän tasanneen kokonaisuutta, välitilinpäätös on nyt plussan puolella.

Kaikki lapset olivat koolla äitinsä viimeisinä elonpäivinä. Yhdessä he kävivät läpi hänen elämäänsä, jota varjostivat monet vastoinkäymiset ja sairaudet.

- Halusimme kertoa hänelle, että olemme hänen puolellaan, ja että hän on meille hirveän tärkeä ihminen kaikista puutteistaan huolimatta, Asteri muistelee.

Elämäntapahtumien ketjuttaminen rakensi ymmärrystä. Kokonaisuus tuli esiin peräti inhimillisessä valossa.

- Äiti oli jäänyt nuorena leskeksi ja menettänyt siinä samassa perheen, kodin ja ammattinsa maanviljelijän vaimona.

Sisarukset olivat yhtä mieltä äidin perinnöstä. Avarakatseisuus ja sydämellisyys olivat osa hänen persoonansa, ja ne tulivat konkreettisella tavalla näkyviksi hänen elämässään.

- Äidin kuolinilmoitukseensa laitoimme, että ”Kiitollisina äidistämme”, Asteri kertoo tyytyväisenä.

KAIKILLA ON OMA VARJONSA

Asteri on tutkinut omaa varjoaan, miten hänen on ollut vaikea hyväksyä itseään sellaisena kuin on.

- Antti-veljessäni oli isämme piirteitä, kuten vahva yhteiskunnallinen vaikuttaminen ja heikompien puolelle asettuminen.

Kuolinvuoteellaan isovelji sanoi Asterille: ”Oon niin ylpeä siitä, notta mulla on tuallaanen pikkusisko.”

- Se merkitsi minulle äärettömän paljon. Tunsin, että viesti tuli isältä taivaasta. Jokin ympyrä sulkeutui, joka oli alkanut isäni kuolemasta. Viesti oli pelkkää valoa ja hyväksymistä, sellaista, jota ihminen janoaa syntymästään asti.

Kuolema ei ole Asterille mitenkään outo asia, pikemminkin luonnollinen jatkumo elämälle. Onpa joku todennut hänelle, että hän puhuu kuolemasta kuin Keravasta!

- Kuolemasta oli helppo puhua lapsuudenmaisemissa Viitalankylässä. Sillä tavalla pidettiin myös yllä edesmenneitten muistoa. Onhan se vähän

surullista, jos eläessä pitää puhua kuolemasta enemmän kuin elämisestä. Se on jättänyt minuun jälkensä. Sellainen ihminen minä olen!

LAPSEN PUOLELLA

Saarikkomäki-Weckrothin uusperheen lapset ovat jo omillaan, ja kaksi lastenlastakin, Nelly ja Livia, ovat liittyneet perhekuntaan mukaan.

Uusperheen elämä alkoi aikoinaan sujua, kun vanhemmat ymmärsivät, että biologinen äiti ja isä ovat ensisijaisesti vastuussa maailmaan saattamistaan lapsista. Vasta sitten on oman aviopuolison vuoro.

- Tämä oli meille jotenkin hengellinen asia, käsitimme, että tässä on jotain luotuisuudesta ja Jumalan meille antamasta tehtävästä, Asteri kertoo.

- Äidin ja isän paikka on lapsen rinnalla, olla hänen puolellaan ja katsoa lapsensa kanssa samaan suuntaan. Joskushan tässä onnistuu ja joskus epäonnistuu.

Oman perheen tarpeet ovat ensisijaisia, ne määrittelevät, mihin muuhun resurssit riittävät.

- Olemme pahoittaneet mieliä, kun emme ole aina jaksaneet lähteä sukulaisten juhliin. Ihminen ei ole kuitenkaan kone, päätöksiä on pitänyt tehdä, jotta jaksaisi.

Aikuisilla oli aluksi lasten kasvatukseen liittyviä ristiriitoja selvitettyään. Yhteentörmäys tuli jo ensimmäisellä yhteisellä aterialla. Toisten lapset olivat tottuneet siihen, että kaikkea ei tarvitse maistaa, kun taas toisen lapsilla oli erilainen kasvatustässä asiassa.

Puolison lapsiin tutustuminen edellytti läsnäoloa, lapsen näkemistä ja kuulemista.

- Toisten lapsien rakastaminen on tahdon ja oppimisen asia, mutta siihen sisältyy myös jotain lahjaksi saatua ja annettua. Aivan kuin rakastamisessa ylipäätään, Asteri miettii.

- Meidän vanhempien ehkäpä vaahtiv tehtävä on tukea myös ex-kumppaneita lasten vanhempina, ja antaa heille se paikka, joka heille kuuluu. Rakkauden jakaminen synnyttää

Vaikka tilanne näyttäisi täysin mahdottomalta, löytyy aina joku, joka hyväksyy sinut ja tarjoaa tukeaan.

---

usein mustasukkaisuutta. Ihminen on vaan sellainen, sitä on uskallettava katsoa silmiin, Asteri.

Saarikkomäki-Weckrothin uusperheessä aikuisten sopimus työnjaosta helpotti arjen sujumista. Asterin kertoma esimerkki on riemastuttava.

- Sopimukseen kuuluu, että toisen alueelle ei mennä, ellei toinen pyydä apua. Siivoaminen kuuluu minulle, ja silloin, kun toinen on jättänyt vaatteitaan sinne, minne ne eivät minusta kuulu, vien ne nalkuttamatta omille paikoilleen. Illalla kuittaatan tilanteen ja pyydän puolisoani, jolle kuuluu muun muassa ruuanlaitto, tekemään minulle voileivän, sellaisen karjalaisherkullisen!

- Olemme olleet yli 20 vuotta yhdessä. Se on opettanut minua paljon. Minun ei tarvitse yrittää olla täydellinen äiti tai äitipuoli, eikä lapsen tarvitse olla täydellinen lapsi, sellaista osaa ei ihmiselle ole annettu, Asteri sanoo.

ELÄMÄN PUOLELLA

Menetykset ja vakavat asiat ovat vaikuttaneet Asterin elämään. Elämä on kuitenkin tasannut kokonaisuutta, välitilinpäätös on plussan puolella.

- Saan elää tämän ikäisenä tyytyväisenä oman puolisoni kanssa, minulla on mielekäs työ, lapset ja lastenlapset. Enemmän siinä on lahjaa kuin ansioita. Me ollaan onnenpekkoja!

Johanna Sointula